



# Pieterbuurster Dorps Krant

No.5, 30 mei 2021

Hallo {{voornaam}}, alweer een nieuwe editie van de dorpskrant. Juni, dat is de zomermaand, die officieel in Nederland begint op de 21ste juni, de langste dag van het jaar. Laten we hopen deze maand zijn naam waar maakt, zodat we de toch wel koude maand mei snel kunnen vergeten. Lekker buiten zijn, zonnetje erbij en wie weet een terrasje pakken van BBQ'en met familie en/of vrienden.

Deze maand zijn er bijdragen ingezonden van Kees, Joop, Catrien en Hennie. Je kunt zelf een stuk inleveren via de knop links onderaan de krant. De rechterknop is voor het aanmelden van nieuwe lezers. Er zijn inmiddels meer dan 175 abonnees.

Het positieve nieuws van deze maand is, dat het Dorpshuis weer zijn deuren mag openen. In samenwerking met NL Doet van het Oranjefonds wordt aan alle dorpsbewoners een High Tea aangeboden. Deze feestelijke heropening van het Dorpshuis vindt plaats op zondag 6 juni om 15 uur. Je moet wel van te voren een plaatsje reserveren. Via [mail](#) of telefoon (0595) 442758. Ook gaan in juni de warme lunch (derde dinsdag van de maand) en het koffiedrinken (tweewekelijks op maandag) weer van start.

Redactie: [Annelies Borchert](#) en [Catrien Seite](#)

**Dorpshuis**  **Pieterburen**

vr. 6 juni, 15 uur, High Tea  
op het terras van Dorpshuis  
[s.v.p. hier aanmelden](#)  
opgave voor wo. 4 juni

---  
ma.14+28 juni, 10 u. Koffietijd  
koffie en wat lekkers erbij

---  
di. 15 juni, 12 u. Warm Eten  
lunch €8, [hier aanmelden](#)



## Hernieuwde kennismaking met Pieterbuursters

### Hoofdstraat 79

Deze zomer wonen Marlies en ik achtentwintig jaar in Pieterburen. Ik zie de gezichten nog voor me van de achterblijvers in het nuffige Gooi en het zelfingenomen Amsterdam. Algehele verbijstering. Waar gingen wij naartoe? Waarheen zeg je? En nog weer meer verbijstering was op de gezichten af te lezen. Wegkwijnen zouden wij, in die godverlaten negorij. Verkommeren tussen die stugge boeren.



Ziek zouden wij worden van de eeuwige wind en regen die daar aanhoudend over die sombere kale vlaktes jaagt. Vrijwel direct nadat wij ons gesetteld hadden, bleek hun ongelijk. Op zo'n beetje al hun geuite vooroordelen was het tegendeel van toepassing en de grootste schreeuwers van toen stonden als eerste met hun rug- en slaapzakken voor de deur; even een weekendje uitwaaien bij de immigranten. Twee stellen zijn zelfs in onze voetsporen getreden en neergestreken in respectievelijk Molerij en Hornhuizen.

### Billy en Kees

Dat die eerste zomer hier alleen maar natte kledder bracht deerde ons niet. Ondertussen ontwikkelde ik me meer en meer als de Billy Graham van het Hogeland. En nu nog steeds - ik zeg het jullie eerlijk, dorpsgenoten - je hoeft het maar bij me uit te lokken en het Preken neemt direct een aanvang en lofliederen zullen klinken. Het is, dat mag uit dit stukje wel blijken, pure liefde. Allang geen vluchtige verliefdheid meer of liefde op het eerste gezicht, maar een diepgewortelde hartstocht en passie voor mijn Hogeland, voor mijn Pieterburen; Ede Staal, pack your bags. Ondertussen is er heel wat water door de pomp gegaan. In wat ooit werd neergezet als werkhuisje, drijven wij nu onze B&B 'Tussen de Tuinen', vertrekpunt voor menig wandelaar en fietser. En net als die kameraden van toen, staan ook nu weer - met rugzakken omhangen westerlingen voor onze deur - druk doende hun standpunt te herzien. "Wat is het hier Mooi." En vaak ook: nooit geweten dat het hier zó bijzonder is.... Tja..., dat kun je dan beter niet tegen de dorps-evangelist Kees Graham zeggen. Die krijg je dan zomaar niet stil. Vaak is men dan - op weg naar hier - slechts door Winsum, Baflo of Eenrum gekomen; feitelijk hebben ze nog niets gezien. Corona heeft voor veel mensen hun gebruikelijke vakantiebestemmingen onbereikbaar gemaakt. Dus dan maar eropuit in eigen land. En dat bleek, zoals gezegd, voor velen een ontdekking. Ook Marlies en ik, dat ik durf nu wel te bekennen, hadden eigenlijk geen idee waar we ons precies hadden gevestigd. Als een blok gevallen voor het huis, maar de provincie was ons vreemd. Zo realiseerde ik mij pas na een maand of twee, nadat ik 's avonds de vier lichtstralen per twintig seconden had waargenomen, mij toegeworpen door de vuurtoren van Schier, dat wij feitelijk aan zee wonen. Grappig eigenlijk, om binnen ons kleine land van onbekende streken te kunnen spreken. De Zeeuw die nooit in Friesland is geweest en de Fries nooit in Limburg. Een gebruikelijke eindfrase zou nu zijn: ik teken graag bij voor nogmaals achtentwintig jaren, maar..., daarvoor moet ik dan wel mijn honderdste levensjaar halen. "Wacht eens even, nee wacht....", dat is onze Billy op een paar maanden na óók gelukt. Nou, wat die American Preacherman kan, kan ik ook. Ik wens u allen een gezonde en fijne zomer toe.

(Kees Weidinger)

*Oproep 'Huizenstafette': Wie is de volgende die meedoet met de (hernieuwde) kennismaking? Wij plaatsen graag ook jouw verhaal met 'n foto van huis/bewoners.*



### Het nut van Repair café's

De oprichter van het eerste Repair Café (2009) is de Nederlandse Martine Postma.

Zij zet zich in voor duurzaamheid en ergerde zich dat er zoveel apparaten weggegooid worden omdat de kosten voor repareren vaak hoger zijn dan de nieuwprijs. Inmiddels is haar succesvolle idee uitgewaaid over Europa en is er een website over alle Repair Cafés in Nederland.

Vanuit het Europese Parlement wordt actie ondernomen fabrikanten te bewegen hun apparaten makkelijker te kunnen repareren alsook onderdelen te vervangen. En zo de afvalberg te verkleinen. Dat zal echter nog wel een tijdje duren. Daarom zijn de Repair Cafés voorlopig nog een uitkomst.

Dus zodra ze in Winsum (bij Novo, tegenwoordig Cosis genaamd) weer opengaan: neem je kapotte naaimachine of koffieapparaat onder de arm en ga kijken of het gerepareerd kan worden. Het kapotte onderdeel moet je natuurlijk wel betalen, maar geen arbeidsloon. Een vergoeding daarvoor is vrijwillig.

Inmiddels hebben wij al heel wat keren gebruikgemaakt van het Repair Café. De hakselaar en de dimmer van onze lamp konden door een 'reparateur' hun leven verlengen. Helaas was onze stofzuiger, ongeveer twee of drie jaar oud, niet te openen zonder hem onherstelbaar te slopen. Toch konden we nog iemand gelukkig maken met deze stofzuiger. Een zoon van een van de vrijwilligers vroeg of hij hem kon krijgen. Die stofzuiger zat inmiddels wel vol enthousiasme uit elkaar gehaald zijn en zo groeit er een vakman voor de toekomst op, als stofzuigers wel gerepareerd kunnen worden. (Catrien Seite)

### Expo Koos van Bruggen uitgesteld

Wij, ook meer huilend dan lachend, moeten u helaas melden dat de tentoonstelling van Koos van Bruggen ook dit jaar 2021, door het Coronavirus en de maatregelen daaromtrent, niet door kan gaan.

De Activiteitengroep Petruskerk Pieterburen gaat zich beraden wat de verdere stappen zijn die mogelijk genomen moeten worden. Misschien in 2022 van Hemelvaart t/m Pinksteren? Misschien in een andere periode? Misschien in verkleinde vorm?

Er zijn zoveel kunstwerken aangeboden dat er misschien een keuze gemaakt moet worden, wat wel en wat niet, geëxposeerd gaat worden. Heel veel misschiens .....

Maar er komt vast een oplossing!

Er zal weer overleg worden gepleegd met andere partijen zoals de eigenaren van de Theeschenkerij Domies Toen en Stichting Het Groninger Landschap.



Koning David huilt om Bathseba (houtsnijwerk van Koos van Bruggen)

Het zou heel jammer zijn als al die mooie kunstwerken van artist en kunstenaar Koos van Bruggen, die in Pieterburen woonde en stierf, niet voor een breed publiek zichtbaar word. Wij houden u, die zich met een kunstwerk hebben aangemeld, t.z.t op de hoogte, via email en/of telefoon en de kranten. (Activiteitengroep Petruskerk Pieterburen: Karin van Hoorn, Lieve Vanderweiden, Emma Dijk, Joop Kamstra)



### Thuis (4)

Kijkend uit het raam verveel ik me niet, er is genoeg te zien. Op hun knieën liggen drie lammeren onder de afrastering door van het gras te sloten. Na een poosje merken ze dat je lamber de draad de kransen. Want het gras langs de slootkant is net als bij de burenen groen. Schapen die zien wat de lammeren kunnen gaan er achteraan en als er één schaap over de dam is, staan er ineens meer langs de sloot. Nu ze zo ondernemend worden zullen ze wel snel op reis naar de dijk gaan. Ondertussen denkt het weer, dat de herfst is aangebroken. De wind buldert over de akker en binnen zijn kielzog veel incontinentie met zich mee. Door de haast kunnen ze de buien niet binnenhouden en stortten stromen water over het veld. De schapen staan stil en kijken allemaal dezelfde richting op. Waar kijken ze naar...? Nergens naar! Ze staan stil om de bui af te wachten. De lammeren kijken en doen hetzelfde. Stokstijf, als bevroren, staan ze allemaal met hun kont naar de bui en de wind. Dan ineens wint de zonjaag en zendt haar stralen krachtig tussen de donkere wolken door, die leeggelopen, verjaagd worden door de wind. De schapen grazen verder.

Dan is de volgende dag het land ineens leeg. Geen schapen en lammeren meer. Ze zijn op reis gegaan naar de dijk, waar ze de hele zomer zullen blijven. Maar na een paar dagen lopen er gaande weer schapen op het land. Het zijn er veel minder en er lopen een heel kleine lammetjes bij. Dit zijn de laatkomers van de kudde. Ze huppelen dapper met hun moeder mee over het grote stuk land en blijven dichtbij haar, want die grote ruimte daar moeten ze nog even aan wennen.

Ondertussen gaan de vogeltjes door met het voeden van hun kroost in de nestkastjes. Ze vliegen af en aan met voer er in en uitwepelen eruit. De kat van de burenen denkt ook dat hij wel door het gaatje past en springt boven op het nestkastje. Maar er valt niks te halen voor haar, dus maar weer naar de voedersilo op de paal. Daar zitten vogeltjes genoeg. Inweens springt ze op en maar als een paaldanseres op de paal. De vogeltjes zijn meteen verdoofd en ze glijdt gedesillusioneerd heel langzaam met haar poten om de paal geklemd naar beneden. Dan is de drukte bij het nestkastje ineens voorbij. Er vliegt niets meer in en uit. Als we na een paar dagen kijken zien we de jongen dood en verlaten in het nest liggen. Honger, kou of toch de beving veroorzaakt door k.a.t.. we weten het niet. De ekster komt elk uur een hapje uit de mezebollen pakken en hoopt dat hij net als de meesjes er aan kan hangen. Twee puttertjes hebben het voer ook gevonden en laten zich mooi bekijken. Over het land scheert de bruine kiekendief en kijkt of er iets van zijn gading te vinden is. Ook de reeën tonen zich weer. Eén dappere voorop en de andere volgen, schichtig om zich heen kijkend, de oren recht overeind. Een haas rent met ze mee. De zon doet ondertussen haar uiterste best om te laten zien dat het toch echt wel voorjaar is en binnen achter het raam ziet het er vriendelijk en mooi uit. Maar als ik mijn neus om de hoek van de deur steek merk ik ondanks het fluiten van de vogels en bloeien van de bomen en de struiken, dat het voorjaar nog ver weg is. (Hennie de Gans-Wiggemans)

### Inleveren kopië

S.v.p. vóór maandag 28 juni inleveren.  
Mail het ons via bovenstaande knop.

### Aanmelden krant

Nieuwe lezers? Ja Graag!  
Meld je aan via bovenstaande knop.

Deze e-mail is verzonden aan {{email}}. • Als u geen nieuwsbrief meer wilt ontvangen, kunt u zich [hier afmelden](#). • U kunt ook uw [gegevens inzien](#) en [wijzigen](#). • Voor een goede ontvangst voegt u [pieterbuursterkrant@xs4all.nl](mailto:pieterbuursterkrant@xs4all.nl) toe aan uw adresboek.

